Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 63. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 4-го КВІТНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 4, 1986 No. 63. VOL. XCIII.

ОРГАНІЗУЮТЬ ІНФОРМАЦІЙНІ ДОПОВІДІ

Нюарк, Н.Дж. — Як інформують з організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні, на місяць квітень підготовляються інформаційні доповіді про справу Івана Дем'янюка в поодиноких громадах в ЗСА з участю дітей оскарженого.

У п'ятницю 11-го квітня 1986 року відбудеться зустріч з громадянством в Трентоні, Н. Дж. у приміщеннях Українського Народного Дому, при 477 Джеремая авеню, о год. 7-ій вечора.

У суботу, 12-го квітня ц.р., подібна зустріч відбудеться в Нюарку, Н. Дж., о год. 7:30 вечора у руханковій залі школи св. Івана Хрестителя, при 762 Сенфорд авеню.

У Філядельфії зустріч відбудеться в неділю, 13-го квітня, о год. 4-ій по полудні в УОКЦентрі при 700 Сідар ровд.

У п'ятницю, 18-го квітня, зустріч з громадянством відбудеться в Ню Гейвені, Конн., о год. 7-ій вечора в Українському Центрі св. Михаїла, при 565 Джордж Стріт.

У суботу, 19-го квітня, о год. 4-ій зустріч буде в Юніондейлі, Н. Й., у залі української православної церкви св. Михаїла, Фронт і Мейпл вулицях.

У Ню Йорку призначено на зустріч неділю 20-го квітня, год. 1:30 по полудні, а відбудеться вона в авдиторії Академії св. Юра, при 215 Схід 6-та вулиця.

У Вашінгтоні зустріч буде в п'ятницю, 25-го квітня, о год. 7-ій вечора в залі української церкви-пам'ятника, 4250 Гервуд ровд.

Балтімор вітатиме представників АОЛПУ і дітей Дем'янюка в суботу, 26-го квітня ц.р., о год. 6-ій вечора в залі „Самопомочі", при 239 Савт Бродвей.

ДОПОВІДЬ ПРОФ. І. ЛУЧЕЧКА

Ірвінгтон, Н.Дж. — 86-ий Відділ Союз Українок Америки в Нюарку, Н.Дж. влаштовує доповідь проф. Івана Лучечка із Стейтового коледжу в Джерзі Сити на тему „Українці за румунською заслоною". Друга частина доповіді буде ілюстрована прозірками з історичною аналізою і коментарями. Доповідь відбудеться в п'ятницю, 4-го квітня ц.р., о год. 7:30 вечора, тут в Українському Народному Домі, при 140 Проспект аве.

Передбачаються зміни в совєтських дипломатичних верхах

Москва. — Західні обсерватори в Москві вважають, що незабаром завідуючий відділом міжнародної інформації ЦК КПСС Леонід Замятін буде усунений зі своєї посади. Згідно з непідтвердженими повідомленнями йому запропонують місце амбасадора в Англії.

Хоч Л. Замятін є професійним дипломатом, його нове призначення розцінюють як пониження в посаді. До 1978 року Л. Замятін був директором пресового агентства ТАСС, а ще раніше очолював відділ преси в міністерстві закордонних справ. Західні дипломати вважають, що Замятін, який є членом ЦК, буде мати значно більший вплив як совєтський амбасадор в Лондоні, ніж теперішній амбасадор Віктор Попов, який не має великої партійної ранги.

Передбачають, що з відходом Замятіна відділ, який він очолює, буде об'єднаний з відділом пропаганди і агітації, яким керує секретар ЦК КПСС Алєксандр Яковлєв, колишній совєтський амбасадор в Канаді. Його вважають головним дорадником Михаїла Горбачова в справах міжнародних контактів.

Як уже інформовано, колишній совєтський амбасадор в Еспанії Юрій Дубінін буде тепер постійним представником СССР в Об'єднаних Націях. Його попередник Олєґ Трояновский призначений амбасадором в комуністичному Китаї.

Амбасадор СССР у Вашінгтоні Анатолій Добринін, як уже повідомлялося, вибраний на 27 з'їзді Комуністичної партії секретарем ЦК КПСС. На його місце покищо ще ніхто не призначений. Західні спостерігачі називають двох претендентів: Юлія Воронцова — теперішнього амбасадора СССР у Франції, і Віктора Комплєктова — заступника міністра закордонних справ, спеціяліста в справах З'єднаних Стейтів.

ДОМАГАЮТЬСЯ ВИЯВЛЕННЯ ВСІХ ДОКУМЕНТІВ ПРО К. ВАЛЬДГАЙМА

Ню Йорк. — Газета „Ню Йорк Таймс" у виданні з 2-го квітня ц.р., пише, що чотири жидівські організації звернулись формально до генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй Гавіє Переза де-Куеяра з проханням і до певної міри вимогою, яку підтримують також інші ліберальні кола, щоб він звільнив всі документи, які є в посіданні ОН і які мають будь-яке відношення до колишнього генерального секретаря на протязі 10 років, а тепер кандидата на президента Австрії Курта Вальдгайма.

Документація, під числом 79/724, згідно з листою знайденою в Крайовому архіві у Вашінгтоні, знаходиться в архівному будинку при Парк авеню в Ню Йорку. Вашінгтонська листа включає 40,000 нібито воєнних злочинців зібраних військовою розвідкою і Сі-Ай-Ей в роках 1943-48.

В листі жидівські організації домагаються, щоб докумнети, які включають також особисті зізнання К. Вальдгайма про його воєнну діяльність, були доступні для осіб, які цікавляться цією проблемою і які зацікавлені, щоб виявити минуле теперішнього кандидата на президента Австрії, якого вони називають „людиною без чести", не зважаючи на те, що відомий „ловець нацистів" Сімон Візенталь свого часу заявляв, що в його документаційному центрі, який, до речі, приміщується у Відні, немає доказів, що Вальдгайм був фашистом і займався масовим знищенням цивільного населення.

Більш того, речники жидівських організацій домагаються від Переза де-Куеяра, щоб він позбавив Вальдгайма усіх почестей ОН і відібрав „від колишнього нациста" усі привілеї, належні усім генеральним секретарям цієї міжнародної організації.

Нюйоркський сенатор Алфонс Д'Амато, республіканець, вислав листа до Куеяра і генерального прокуратора Едвина Міса з вимогою відкрити усю документацію, яку зберігає в себе комісія воєнних злочинів. „Це не є погоня за відьмами, — пише А. Д'Амато до генерального секретаря ОН, — а намагання легальним способом раз і назавжди покінчити з цією справою воєнних злочинців".

Під час демонстрації під ОН. колишня конгресменка, а тепер повітовий прократор в Бруклині, Елізабет Гольцман назвала ОН „спільникому закриванні воєнних злочинів Вальдгайма". Вона вимагає від Е. Міса, щоб він заборонив К. Вальгаймові відвідувати ЗСА у будь-якому часі. Конґресмен Тед Вайс, демократ з Манґеттену заявив, що він звернувся до Міса з подібною вимогою.

Згідно з дотепрішньою практикою ОН не є уповажнені відкривати архівів, про які йде мова. Секретаріят ОН може використовувати їх тільки для цілей організації. Досі були передані тільки три документи з цього архіву: Адольфа Айхмана, Йозефа Менґелє і Клявса Барбі для прокуратури ЗСА. Речники ОН відмовились від коментарів в цій справі і не сказали чи документація про К. Вальдгайма є в цьому архіві. Тільки уряди мають право просити про відкриття певних документів, а досі жадний уряд в цій справі до ОН не звертався, крім жидівських організацій.

НА ПОКЛАДІ АМЕРИКАНСЬКОГО ЛІТАКА СТАВСЯ ВИБУХ

Атени, Греція. — На покладі літака Боінґ-727 американської летунської компанії TWA, який летів лінією Рим-Атени-Каїр, стався вибух. Літак був тоді на висоті 10,000 футів і знаходився над грецьким містом Коринт, недалеко від атенського міжнародного летовища.

Вибух стався у багажному відділі. В результаті вибуху на покладі літака утворилася діра величиною три на три фути, через яку повітряний потік витягнув чотирьох пасажирів. Речники грецької поліції повідомили, що їх тіла були знайдені недалеко від міста Арльос в середній Греції.

На покладі літака під час вибуху був 121 пасажир. Капітанові вдалося втримати літак у повітрі і попросити дозволу приземлитися на міжнародному летовищі Еллінікон. Діставши дозвіл, він щасливо посадив літак.

Грецька поліція повідомила, що причиною вибуху була - бомба з годинниковим механізмом, яка знаходилася в одній з валізок у багажному переділі. Мала палестинська терористична організація, пов'язана з Лівією, взяла на себе відповідальність за вибух, а італійська поліція твердить, що на літаку був відомий терорист Ель Мансур.

На римському летовиці Леонардо да Вінчі зразу ж після повідомлення про вибух було почато розслідування. Поліцію цікавить перш за все, чи бомба була принесена на літак з пакунками тих, які сідали в Римі, чи вона прибула із ЗСА. Справа в тому, що рейс, який робив Боінґ-727 з Риму в Атени з наступним приземленням в Каїрі, був початий в Лос Анджелесі літаком тієї ж компанії Боінґ-747 і багаж пасажирів, які прилетіли із ЗСА, був перевантажений з одного літака на другий без додаткової перевірки.

Італійська поліція висловлює здогади, що бомба могла бути підкладена також в Ню Йорку, де літак робив зупинку.

Речник управління федерального летунства у Вашінгтоні Фред Феррар сказав, що покищо не можна ще говорити про причини вибуху. „Єдині дані, які ми маємо, — це діра три на три фути", — сказав він.

Українські поети й письменники активні в Польщі

Вінніпеґ, Ман. — Тижневик „Український Голос" помістив у числі з 24-го березня ц.р., цікаву замітку про українських поетів й письменників у повоєнній Польщі, використавши для цієї інформації матеріял поміщений в журналі „Нова Думка", який появляється в Югославії.

Статтю про українських письменників і поетів у повоєнній Польщі написав Ярослав Грицков'ян з Кошаліна. Він дає повний і фаховий образ творчого життя українських поетів і прозаїків від початку „відлиги", тобто від 1956 року, коли то почала виходити в Польській Народній Республіці газета уркаїнською мовою „Наше Слово", аж до теперішних днів. У першій половині статті Я. Грицьков'ян робить огляд поетичного дорібку, у другій — писвячує увагу прозі.

„Шлях в літературу молодих сил, — каже автор, — був важкий. Не мали вони належного творчого досвіду, широкого ознайомлення з українським словом... Було тільки прагнення з допомогою слова встановити зв'язки з уркаїнським населенням". Цей шлях, каже далі автор статті, можна б порівняти до життя моряків на розбурханому хвилями кораблі, але бажання було потужнішим від страху перед небезпекою. І в цьому бажанні росли їх сили.

Автор каже, що літературні спроби свідомих українців у Польщі додатньо позначувались на всьому культурному розвитку української громади в тій країні і на посиленні її суспільної роботи.

Для ілюстрації літературної діяльности поетів і прозаїків в Польщі, журнал „Нова Думка" помістив, наче ілюстрації до своєї статті, кілька поезій Остапа Лепаського, Івана Злотокудра, Якова Гудемчука, Євгена Самохваленка, Ярослава Грицков'яна й Ірини Рейц.

Студенти в Урбані гоститимуть д-ра Дж. Мейса

Урбана, Ілл. — У вівторок, 8-го квітня, тут буде висвітлений фільм „Жнива розпачу", а відтак о год. 7-ій вечора промовлятиме д-р Джемс Мейс, директор бюра Конгресової комісії для дослідження голоду в Україні. Темою лекції д-ра Мейса є „Одна з найбільших трагедій людства: голод в Україні, 1932-1933 роки".

Лекцію спонзорує Українська Студентська Громада, Українська Науково-Дослідна Програма, Центр Дослідів Росії і Східньої Европи і департаменти історії, політичних наук і слов'янських мов і літератур.

Вийшла книжка „Анабазис" в перекладі М. Соневицького

Ню Йорк. — Під фірмою Наукове Товариство ім. Шевченка вийшов друком у світ перший український переклад „Анабазис" Ксенофонта, якого вважають за батька історичної мемуаристики, а події і становище відважних „десяти тисяч" грецьких воїнів нагадують інколи й українські Визвольні Змагання.

Переклад зі старогрецької мови здійснив визначний український клясичний філолог, довголітній педагог, дійсний член НТШ й УВАН, автор монументального твору „Історія грецької літератури" (видання УКУ в Римі), проф. д-р Михайло Соневицький.

Ціна книжки (237 сторін з додатком про історичне тло твору, ілюстраціями, мапою походу тощо) в твердій оправі — 14 американських дол. Книжку можна набути в „Свободі", НТШ та в українських книгарнях.

ВИСТАВКА КАРТИН В. ЛИТВИНА

Ню Йорк.—Об'єднання Мистців Українців в Америці запрошує на відкриття виставки картин В. Литвина з Канади, яка відбудеться в неділю, 6-го квітня ц. р., о год. 1-ій по полудні, тут в Ґалерії ОМУА, при 136 Друга авеню. Виставка буде відкрита в будні дні від 6-8 год. вечора, в суботу і неділю від 1-8 год. вечора і триватиме до 13-го квітня ц. р.

Появився новий український журнал „Термінус"

Торонто. — Тут появилося перше число нового українського журналу п. н. „Термінус". Журнал виданий на дуже доброму папері із дбайливим та гарним мистецьким оформленням за яке відповідає група в складі: Ярослав Дроздовський Адріян Івахів, Ігор Кордюк, Ігор Гарас Микитин, Нестор Микитин, Марко Стех. Обкладинку виконав Ігор Кордюк у живих притягаючих око кольорах.

У „редакційній раді", як і у групі відповідальній за графічне оформлення є прізвища у більшості молодих українців з терену Канади, які тепер згуртувалися біля українського авангардного театру, що виставляв з успіхом в Торонто, а перед двома тижнями у Філядельфії, п'єсу пера молодого українця з Польщі Марка Стеха.

М. Стех та його брат Ігор видніють у складі „редакційної ради" разом з Романом і Зенком Ващуком, Андрієм Винницьким, Євгеном Дувалком, Романом Гурком, Адріяном Іваховим, Ігорем Кордюком, Нестором Микитином, Наталією Павленко, Лесею Потічною і Тарасом Снігурою.

Редакційна група не подає хто є головним редактором, а у змісті молоді автори часто ховаються під псевдонімами, які частинно розкривають лише у заподаному на другій сторінці змісті. Вони всеціло виповнили зміст за винятком поезій Василя Стуса. За мовну редакцію відповідають Галина Гринь і проф. Микола Павлюк. Приємно і позитивно вражає, що ціле число виготовлене лише в українській мові.

В АМЕРИЦІ

ЗРОСТАЮЧА ХВИЛЯ ТЕРОРИЗМУ і спад вартости американського доляра на міжнародних ринках відстрашив багатьох туристів від далеких поїздок за кордон. Великий спад туристики помічається у З'єднаних Стейтах Америки. Деякі американці, які раніше плянували відвідати Ізраїль, Єгипет, Грецію, Італію та інші країни, відкрикали свої поїздки до згаданих країн. Виглядає, кажуть еконімічні спостерігачі, що лівійський дактатор полковник Муаммар Каддафі таки „виграв" війну нервів і його застрашування поширити терор проти американців і американських установ починає знаходити відгук. Очевидно, в цій ситуації скористають американські відпочинкові ресорти, які приготовляються до прийняття більшої кількости осіб.

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ ЗСА Джордж Буш полетів з офіційною візитою на Близький Схід, де він має в пляні відвідати чотири запрязнені країни. Крім Савдійської Арабії, де він переведе довші розмови з міністром нафтової продукції тієї країни Шейком Ахмедом Закі Ямані про стабільність цін на оливні продукти, Буш відвідає ще Оман, Емен і Багрейн. Між іншим, секретар енерґетики в Адміністрації президента Роналда Реґена Джан С. Геррінґтон заявив, що американські оливні компанії переживають свого роду „депресію" відколи почали падати ціни на оливні продукти. Сьогодні деякі сорти оливи понизились до 9,65 долярів за бочілку.

ЯПОНСЬКІ ОФІЦІЙНІ чинники і поліція дуже солідно приготовляються до травневої наради сімох індустріяльних держав, яка тим разом відбуватиметься в Токіо. Префект метрополітальної поліції заявив, що вже сьогодні в Токіо збільшено число поліціянтів з шість до 10,000 осіб, які вправляються у поборюванні більших демонстрацій. Ці демонстрації організуватимуть лібералы, скрайньо-ліві і комуністичні елементи з двох причин: приїзду до Японії президента Роналда Реґена і голів п'ятьох інших країн та відзначування 60-річчя на троні імператора Гірогіто. Ліві радикали вже раніше заповідали, що вони будуть протестувати проти обидвох заплянованих імпрез.

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН Коразон Акіно наказала звільнити з чинної військової служби 20 ґенералів і 19 полковників та багато інших старшин нижчої ранґи. Деяких старшин, номінованих колишнім президентом Фердінандом Маркосом, К. Акіно наказала залишити, бо вони допомагали її перевести безкровну „революцію" у Філіппінах і позбутися Маркоса. Більшість із звільнених старшин вже є у пенсійному віці і новий уряд погодився, щоб їх перевести у стан відпочинку.

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД В РИМІ „оправдав" болгарів, які були замішані у підготову атантату на Папу Івана Павла II і вони тепер можуть покинути країну та виїхати до Болгарії. Політичні спостерігачі висловили думку, що між Італією і Болгарією всеодно будуть існувати напружені відносини з цього приводу, що суддя Іляріо Мартелля переконаний, що болгари і деякі турки таки були замішані у підготову атентату і що існувала між ними і можливо совєтським КҐБ конспіраційна змова. Вміжчасі болгарські засоби масової інформації повідомили, що Серґей І. Антонов, якого підозрівали, що він був головним зв'язковим між терористами і КҐБ, вже прибув на батьківщину.

К. Вайнберґер відвідав Південну Корею

Сеуль, Південна Корея. — Роблячи поїздку по країнах Азії і Тихого океану, секретар Департаменту оборони ЗСА Каспар Вайнберґер прибув до столиці Південної Кореї Сеулю. На летовищі його зустрів міністер оборони Лі Кі Байк.

В короткій промові на летовищі К. Вайнберґер сказав, що Південна Корея відіграє важливу ролю в захисті вільного світу і це має велике значення для З'єднаних Стейтів Америки.

К. Вайнберґер бере участь в щорічній дводенній нараді в справах безпеки. Такі наради відбуваються постійно з 1968 року. В нараді беруть участь голова об'єднаного комітету начальників штабів адмірал Вілліям Кров і його корейський колеґа ґенерал Чунґ Чін Кван. На переговорах розглядають питання про аґресивні дії Північної Кореї, зокрема скупчення значних військових сил на кордоні, а також купівля модерної зброї в Совєтського Союзу.

Обі держави уже підтвердили свої наміри продовжувати військове співробітництво і щороку проводити спільні маневри. Недавні американсько-південнокорейські маневри викликали різкий протест Північної Кореї і відкликання її представників з переговорів у справі врегулювання становища на Корейському півострові.

Секретар Департаменту оборони ЗСА запевнив південнокорейських керівників, що З'єднані Стейти Америки зроблять все, що в їх силах, щоб забезпечити безпеку проведення Азіятських ігрищ 1986 року і літніх Олімпійських ігрищ 1988 року.

Візита К. Вайнберґера співпала з часом проведення масових антиурядових демонстрацій в Сеулі та інших містах.

У СВІТІ

ДОСЛІДЖЕННЯ ВИЯВИЛИ, що найбільше американців померло в 1985 році. Одною з причин є факт, що в 1985 році число старших віком громадян було найбільше в історії країни. Центр здоров'я подав у статистиці, що в 1985 році було 2,084,000 смертностей, на 37,000 більше, як в минулих роках.

ДЕПАРТАМЕНТ ЗДОРОВ'Я твердить, що недуга АІДС розповсюджується між людьми дуже швидко. На недавній конференції в цій справі лікарі виявили, що найбільше захворінь на недугу АІДС є серед гомосексуалістів і наркоманів.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ заявив, що З'єднані Стейти Америки радо вітатимуть доньку Сталіна Світлану Аллілуєву. Речник Державного департаменту Чарлз Редман, який порозумівався з членами амбасади в Москві, сказав, що вона таки хоче повернутись до Америки. Аллілуєва жила в Америці 17 років, а в 1984 році повернулась до Совєтського Союзу. Совєтський журналіст виявив, що Аллілуєва може мати труднощі вдруге виїхати з СССР, але її донька, яка народилась в Америці не матиме ніякої проблеми сюди повернутись.

УРЯД З'ЄДНАНИХ СТЕЙТІВ Америки і далі намагається переконати уряд Еспанії надати колишньому президентові Філіппін Фердинандові Маркосові політичний притулок. За словами високопоставленого чиновника Білого Дому, Ф. Маркос хотів би жити в Еспанії, в крайньому випадку в Мехіко або в Панамі. В інтерв'ю з репортерами він сказав, що все ще вважає себе президентом Філіппін.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ видав звідомлення, в якому вказано на значне збільшення кількости арештів американських громадян, що перебувають за кордоном, за зберігання, розповсюдження і вживання наркотиків. Закони багатьох країн значно відрізняються від американських і знайдення навіть незначної кількости наркотиків може привести до тюремного ув'язнення на довгий термін. 35 відсотків з 2,700 американців, заарештованих за кордоном у 1985 році, були обвинувачені в злочинах, зв'язаних з наркотиками. У зв'язку з цим Державний департамент попередив всіх американських громадян, що перебувають за кордоном, що американський пашпорт не дає їм юридичної недоторканости

Журнал „Нешенел Рівю" пише про голод в Україні

Філядельфія (Я. Татомир). — У поважному двотижневику „Нешенел Рівю", що його видає дуже відомий у ЗСА і шанований навіть своїми політичними противниками Вілльям Баклі, у числі 3, 11-го квітня, появилася велика стаття Петра Палюха, наукового співробітника УНІГУ.

Заголовок статті у перекладі на українську мову „Знов промовчують український голод". Цей заголовок є показаний зі заголовками двох інших головних статтей теж на обгортці журналу.

Темою статті є документальний фільм „Жнива розпачу", а зокрема реакція на цей фільм американських засобів масової інформації. Автор говорить про великий успіх, який цей фільм здобув минулого листопада на 28-му міжнародному фільмовому і телевізійному фестивалі в Ню Йорку.

У тому фестивалі вз'яло участь 2,000 фільмарів та фільмових критиків і переглянено на ньому 5,313 фільмів. На фестивалі фільм здобув золоту медалю у категорії документальних фільмів і теж нагороду, як найвизначніший з усіх 837 фільмів у цій категорії.

Незважаючи на дуже високе відзначення фільму „Жнива розпачу" на міжнародному фестивалі та мимо прихильних оцінок того фільму канадською, західноевропеською та австралійською пресою, у ЗСА цей фільм є, з малими вийнятками промовчаний, так як перед півстоліттям був промовчаний американською пресою злочин штучного голоду, що про нього мова у фільмі.

Автор статті говорить про зусилля зацікавити цим фільмом різних телевізійних сіток, журналу „Тайм" та інших журналів і часописів. Більшість цих зусиль натрапляли на мовчанку. Критик „Ню Йорк Таймсу" Вінсент Кенбі згадав у тому часописі про фільм „Жнива розпачу", але написав що цей фільм є „виразно упередженим".

П. Палюх ставляє питання „Перед півстоліттям була промовчана історія гігантичного ґеноциду... Сьогодні досліди великого університету і фільм, що здобув високі міжнародні відзначення, стараються поставити цей ґеноцид і колишні заходи його прихований, перед очі загалу, а американські засоби масової інформації мовчать".

Вивчення Великого голоду в Україні може бути першим переломовим кроком, каже автор статті, для зрозуміння внутрішньої політики Москви, для зрозуміння, як американські засоби масової інформації інформують про СССР. та для правильного формулування політики відносно СССР.

Автор дає у цій статті кілька маловідомих свідчень очевидців голоду в Україні, наприклад англійського лікаря д-ра Горслі Ґантта, які дають такі жахливі розміри цього ґеноциду в 1932-33 роках, що людський ум прямо неспроможний зрозуміти всієї глибини злочинности комуністичної системи.

Поява цієї великої, вартісної статті П. Палюха на сторінках поважного журналу є, без сумніву, дуже позитивним досягненням.

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Проблема Муаммара Каддафі

Відколи у вересні 1969 року група радикальних лівійських військовиків збунтувалась проти старого й недолугого короля Лівії Ідріса, скинула його з престолу і на місце монархії завела формально республіку, фактично авторитарний режим із полковником Муаммаром Каддафі у проводі, відтоді той новий диктатор великої територією але рідко заселеної північно-африканської країни став великим клопотом для всього вільного світу. Швидко після перебрання влади попав у конфлікт з своїми сусідами — з Єгиптом на сході, Тунісом на заході та Чадом на півдні. Він, професійний військовик із титулом полковника, примітивний, як політик і не державний муж, а фанатик-терорист, який уважає, що терор найкращий засіб закордонної політики.

Коли єгипетський президент Анвар Садат, рятуючи Єгипет від економічної катастрофи і виснаження у чотирьох війнах проти Ізраїля заключив за посередництвом Америки сепаратний мир з Ізраїлем, уся ненависть Муаммара Каддафі звернулася проти того єгипетського лідера. Коли у жовтні 1981 року змовники, переодягнені у військові уніформи, які маршували у військовій параді, раптом відкрили вогонь по трибуні з якої Анвар Садат приймав дефіляду і Анвар Садат згинув — на вуцях Лівії танцювали люди з радости. Такою була барабанна пропаґанда державного апарату Муаммара Каддафі, що Анвар Садат — це зрадник ісляму і слуга Ізраїля та його американського протектора.

Муаммар Каддафі придбав собі у міжнародному світі сумну славу найбільшого винуватця акції міжнародного тероризму, бо коли навіть кремлівські лідери офіційно голосно відпекуються він того міжнародного тероризму і таврують його, від одверто голосно пропаґує його. В минулому тижні Америка перевела біля берегів Лівії маневри могутньої Шостої фльоти, при чому прийшло до стрілянини, в якій затоплено три лівійські прибережні човни і прибережну радарну станцію. Запитаний в інтерв'ю у тижневому ілюстрованому журналі „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" з дати 7-го квітня ц.р. недавній дорадник президента Реґена для справ крайової безпеки Роберт МекФарлейн заперечив, наче б той американський показ сили міг протверезити Муаммара Каддафі. Навпаки, він признав, що треба сподіватися від Каддафі ще більшої терористичної активности, зверненої проти Америки. Але він ствердив, що Америка правильно переводила ці маневри, бо не може звертати увагу на будь-яку країну, яка проголошує, що її „крайові води" сягають у глибину 150 миль (за міжнародним звичаєм має бути миль 25) та коритися терористичному диктаторові.

Запитаний представником „Юнайтед Пресс Ассосієйшен", чи він, Муаммар Каддафі не думає, що варто би замиритися з Америкою і для цієї цілі зустрітися з президентом Реґеном, Каддафі рішуче відкинув таку суґестію. Він лаявся на Роналда Реґена і заявив, що „ми маємо право вдарити по кожній американській станиці у світі". За газетними інформаціями — Каддафі скликав недавно у столиці Лівії Тріполі нараду лідерів усіх найбільших різнонаціональних терористичних організацій світу, включно з італійськими „червоними бриґадистами" і японськими наслідувачами „камікадзе" (самогубних терористів) — та нарада стосувалася виключно кампанії проти всіх американських станиць , та станиць союзників Америки.

Ясно, що така ситуація не може тривати вічно. Один з американських коментаторів прирівняв був уже Каддафі із скаженою собакою, яку можна або виминати або вбити, а що Америка не може відмовитись від свободи рухів своєї фльоти на Середземному морі і не може терпіти щораз нових терористичних провокацій, то логічно Америка всіма своїми могутніми засобами, що ними розпоряджає, мусить зліквідувати режим Муаммара Каддафі. Покищо він живе розкішно у своєму палаці на передмісті Тріполі, що його перетворив у фортецю, яку береже його ґвардія із зброєю, що її постачає йому Москва. Останні маневри Шостої фльоти — це був тільки показ сили. Війна за скинення Муаммара Каддафі з його диктаторської позиції у Лівії може вибухнути несподівано і може бути поведена з різних сторін. Були уже у світі могутніші диктатори, ніж Каддафі і сумно закінчили свою кар'єру. Немає найменшого сумніву, що така доля чекає і Муаммара Каддафі і за всіма познаками — це може статися у досить недалекій майбутньості.

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ ЗСА надіслав Конґресові повідомлення з рекомендацією про розміщення на американській території до 1,000 мобільних ракет Миджетмен. Проєкт Пентаґону передбачає почати розміщення ракет в 1992 році. Вони повинні встановлюватися на автомобільних плятформах, що зробить їх невразливими на випадок совєтського удару. Розміщення ракет Миджетмен в ЗСА стало необхідністю після того, як Совєтський Союз почав виробництво нових мобільних ракет СС-25. В опублікованому недавно щорічному звіті Пентаґону „Совєтська військова потуга" сказано, що в СССР вже розміщено 70 ракет СС-25.

Володимир Я-ів

СПРАВИ ПОНЕВОЛЕННЯ НАРОДІВ СХІДНЬОЇ ЕВРОПИ В ПОЛЬСЬКІЙ ПРЕСІ

I.

В останньому часі появилися статті в польській підпільній пресі, в яких автори обговорюють стосунки польсько-українські, литовські, російські, як теж сусідські стосунки з чехами і мадярами. У зверненні яке появилося в еміграційній польській пресі „Гв'язда Полярна" 22-го лютого ц.р. авторства „Сьродовіска Нєподлеґлосьцьовеґо" Ґданьск - Щецін - Варшава, автори звертаються до поневолених народів Східньої Европи такими словами: „Браття у неволі і надії, співв'язні російської тюрми народів, поздоровляємо Вас, як тих з котрими лучить нас спільна недоля, яку переживаємо разом".

Автори послання твердять, що вони звертаються до поневолених народів якраз у такому часі, коли на наших очах історія старається вияснити це найбільше непорозуміння усіх часів, якою є доктрина Маркса, на якій є побудована большевицька система.

Східня Европа — це територія, людський потенціял і природні багатства якої можна порівняти з територією, населенням і багатством Америки. Цей обшир є об'єктом у руках світових потуг. У минулому сподобалось одній із потуг знищити фізично деякі народи, а тепер інша потуга рішила залишити їх при житті, але за це усмертити їхню суверенність і національну тотожність. Говориться, що зло із сходу — це комунізм. Із таким питанням погодитися не можна, тому що історичні факти доказують, що це ж саме зло було вже за Катерини II-ої, яка нічого не мала спільного з комунізмом. Пам'ятаються криваві здушення повстань, а з історії знаємо, що неволя накинена царською Росією тривала тричі довше, як теперішня.

Автори цього звернення кажуть, що їм відомі ставлення пануючої російської кляси до проблем польського народу як також їм є знані факти найновішої історії, які стверджують неґативну настанову не лиш до польського народу, але й до всіх народів, які є в їхній орбіті. Вони відкидають принципи комуністичної доктрини, коли бачать, що ці принципи не виходять їм на користь. Вони видали накази, — кажуть автори, — знищити дев'ятьмільйонову організацію „Солідарність", організацію польського робітника і селянина. Росія своєю загарбницькою політикою створила імперію, яка спирається на системі поневолення. Це вони, поневолюючі народи, доконали замах на їх культуру, на їх аспірації і на їх власні дороги до самостійного життя. Росіяни продовжують у нових формах традиції деспотизму і геґемонії. Вони створили комуністичну державу, яка не тільки не піддається процесові деколонізації, але ще й, його загострюючи, перемінилася в імперію зла.

Автори запевняють патріотів уярмлених народів комуністичною російською імперією, що вони дивляться на ці поневолені країни, як на в'язницю народів, у якій відрізняють народи в'язнів від народів наглядачів. Однак, можна сказати, що не кожний росіянин — це наглядач, і не кожний неросіянин — це в'язень. Однак, ми були б сліпі — кажуть автори, — коли б ми не бачили цього російського зверхництва над знедоленими нашими народами, ми були б сліпі, якщо б ми, дивлячись на недавнє минуле, не доглянули цього комуністичного зла, яке прийнялося у Росії. Москалі створили цю систему і накинули силою поневоленим народам, і тому на підставі історичних фактів можна твердити, що підтримкою цього імперіялізму, який вдаряє по нас, уярмлених народах — є російський нарід.

На підставі історичних фактів, можна твердити, що росіяни, які із закінченням внутрішньої війни завдали смерть мільйонам людей, є найбільший з бідних народів. Незавидна була доля тих, які згинули в тій країні обманені фальшивою пропаґандою, як також тих, які загинули як свідомі шляхетні оборонці свободи, і вкінці тих, які вмирали не знаючи чому і защо. Цей уряд геніїв брехні, що його підтримав народ, не був накинений іззовні, а його вибрав власний народ, що завдав рани не лиш собі але й уярмленим народам. Автори цієї статті висловлюють своє обурення і кажуть, що амбіція народу видобутися з-під російського чобота не є націоналізмом, а природним привілеєм жити своїм самостійним життям на батьківській землі.

У дальшому автори статті твердять, що окупант їхніх земель, який провадить політику насильної русифікації, не має права робити їм закиди відносно їхніх традицій. Народ, не має права учити поступу народу, який стосунки з своїми сусідами опирає на силі. Свою присутність в країнах Середньої Европи, які до часу війни були самостійними державами, росіяни мотивують проблемою безпеки їхньої країни, і кажуть що будуть почуватися безпечними, коли зникне капіталістичне оточення. Росіяни реалізують свою програму уярмлення світу не тільки самі, але у великій мірі при допомозі підданих їм народів Східньої Европи. Від них вони вимагають політичної і моральної підтримки, щоб осягнути свої облудні цілі.

Коли в останніх кільканадцяти роках, — пишуть автори статті, — на їхніх обширах не порушувано питання самостійности, то тільки зі страху перед кривавою совєтською пацифікацією, як також були міркування, що може потаємно вдасться здобути таку самостійність, яка була в Чехо-Словаччині, тобто комунізм з людським обличчям.

Закінчення буде.

Анна Власенко-Бойцун

Б. Остап'юк — тернопільський хронікар

Богдан Остап'юк. Давній Тернопіль. Історичні нариси, картини хліборобської праці, традиційні святкування, спогади. Друкарня ОО. Василіян. Маямі-Торонто, 1984, стор. 208.

Книжка „Давній Тернопіль" складається з трьох частин: перша частина — „Тернопільські міщани — кавуни" вміщає 12 статтей, з яких три присвячені історії Тернопільщини з XIX і XX століть, а саме: першій етнічній виставці в Тернополі, що відбулася ще в минулому столітті, в 1897 році, з приводу приїзду архикнязя Рудольфа; театральним виставам на початку XX століття і „Молодій громаді" 20-их і 30-их років, якої активним членом був автор. Інші — це біографічні нариси визначних тернопільських діячів та їхньої діяльности в Галичині та в розсіянні. Перша частина — документальна: Богдан Остап'юк, пишучи про давній Тернопіль, користувався піонерськими джерелами о. Петра Білинського в двох томах „Місто Тернопіль і його околиця", які видано в Тернополі у 1894 році. Крім цього відомими споминами Олександра Барвінського, виданими у Львові в 1912 році і „Записками НТШ — Історичні постаті Галичини 19-20 ст.", виданими в 1961 році в Торонто.

Першу частину завершує „Документ ганьби", що його передав авторові через землячку-туристку очевидець, свідок руйнування Свято-Успенської церкви в Тернополі, яку розбудували ОО. Редемтористи в 30-их роках, та яку, підмінувавши, розвалили при допомозі війська і поліції в листопаді 1962 року з наказу Москви окупанти Тернополя. Документ цей зберігається в архіві Патріярха Йосифа Сліпого в Римі.

Друга частина книжки — це описи звичаїв, традиційних святкувань, празників, відпустів, жнив, сінокосів та інших хліборобських зайнять, в яких автор брав участь або був організатором. Один нарис другої частини „Відпуст с. Івана в Гаях Великих" присвятив Богдан Остап'юк своєму другові сл. п. д-рові Михайлові Сосновському, який народився і провів свою молодість в Гаях і став членом ОУН, бувши учнем тернопільської гімназії. Після війни — студент і доктор УВУ та редактор „Гомону України" і „Свободи".

Друга частина закінчена рецензією на спогади Олександра Барвінського, в яких Барвінський описує перший концерт в честь Тараса Шевченка, що відбувся у 1882 році в 23-ті роковини смерти поета. Підготування того концерту розбудило не лише тернопільських міщан, але також і селян з околиці, які масово прибули на перший шевченківський концерт в Тернополі. З того часу щорічно відбувалися концерти — роковини смерти Кобзаря, дохід з яких служив освітнім потребам „Української Бесіди", яку відкрито після першого концерту.

Третя частина складається з біографічних довідок і виступів відомих тернопільчан: Соломії Крушельницької, Богдана Лепкого, Василя Стефаника, Романа Завадовича, Василя Пакуляка, Василя Ситника та Ярослава Климовського. Одначе, найбільше місця присвятив автор Соломії Крушельницькій, подаючи скорочено за монографією Михайла Головащенка (Київ 1978-79) нотатки і листи інших авторів про славну співачку. Вкінці знаходимо спогади Богдана Остап'юка: „Дорошівська парафія", „Згадуючи подільську весну", „Золоті бульбуки", „Дозвілля молоді над тихим Серетом" „На черешні", „Бульбопечення", „Москалі йдуть", „Секретар", „Десять днів у червоній армії" і „Давній Тернопіль" — мандрівку в минуле, яка справді показує і життя-буття міста Тернополя XIX і XX віків, і його архітектуру, мистецтво, організації та велику любов автора до свого міста й своєї Тернопільської землі.

У книжці знайде читач 12 світлин: автора, його рідні, друзів, славних земляків і тернопільські краєвиди; поруч список членів „Молодої громади" 30-их років (стор. 64-65); і джерела, якими користувався автор: (стор. 78-79, 81, 88-89). Кожний нарис і стаття має свою бібліографію, тобто подану місцевість, дату і журнал чи часопис, в якому була вперше надрукована.

Авторські тексти попереджує передмова пера Романа Завадовича, який назвав Богдана Остап'юка — „хронікарем давнього Тернополя", з якої ми взяли назву цієї статті та цитуємо слова видатного тернопільця — Романа Завадовича: „...в цій книжці Тернопіль стоятиме таким, яким він був колись, і нагадуватиме довгі-довгі роки його колишнім мешканцям і нащадкам золоту спадщину предків. Автор — один з тих, що віддали своєму місту своє синівське серце і свою любов". (стор. 5). На 7-ій сторінці поміщено поезію Ірини Дибко-Филипчак „На стежині часу", а далі статтю д-ра Степана Росохи „75-ліття Богдана Остап'юка".

Книжка естетично видана, в блакитній твердій обкладинці і золотими буквами — наголовок. Сторінок 208.

Іван Кедрин

ЗВІТ, ЯКИЙ ЗВОРУШУЄ Й ІМПОНУЄ

Маленька брошура у зеленій паперовій обгортці, всього 20 сторінок двомовного тексту, по 10 сторінок на текст англійський і 10 на український. Телеграфічним стилем подані факти, дані і цифри. Сухо, без одної патріотичної фрази, без того пропаґандивного стилю, що його американці окреслюють, як „реторика". Нема ніякої реторики. Але в отому коротенькому формальному річному звіті однієї відомої української організації стільки глибокого змісту, стільки людської трагедії і водночас стільки ініціятиви, подивугідної впертости у праці й енергії боронити українську людину і її добре ім'я, що коли би був між нами письменник такого формату, як наприклад, французький Бальзак або німецький Томас Манн, то знайшов би у тій малій брошурці матеріял до могутнього епосу.

„Американці в Обороні Людських Прав в Україні", Річний Звіт Діяльности 1985". Організація має 18 Відділів в Америці, коло 3,000 членів у 36-ох стейтах ЗСА і понад 200 осіб в Канаді. Але, коли перечитати звіт, якими справами займалася та організація в минулому році і який був її бюджет, то приходиться дивуватися як з такими дрібними фондами можна було пророблити таку велику роботу. Балянс по стороні прибутків і видатків виказує 111,823.69 дол., але самі американські адвокати, судові оплати й інші видатки, зв'язані з правною обороною переслідуваних в Америці осіб коштували 70,500, коли відомо, що деякі українські адвокати, як Юліян Куляс у Чикаґо, доклали з своєї кишені великі гроші, боронючи Володимира Половчака — так довго перетягаючи його справу почерез цілу драбину судів, поки Половчак не став повнолітнім і міг рішати про своє залишення в Америці.

Коли йдеться про оборону українських людей в Україні, то вона стосувалася акції в обороні Оксани Мешко, Юрія Шухевича, Йосифа Терелі. Спопуляризовано поярмлений стан українців ув УССР, приєднано багатьох членів Конґресу для справи оборони українців. Використано перебування в Америці Володимира Щербицького для демонстрацій проти цього перевертня. Коли ж виринула несподівано справа Мирослава Медведя, українського моряка з совєтського вантажного корабля „Маршал Конєв", який двічі скакав у воду шукаючи азилю в Америці та якого, проте, відставлено на той корабель на певний загин у совєтській „психушці" чи якомусь ҐУЛаґу, Ігор Ольшанівський із гуртом найближчих співробітників найбільше заслужився для викликання в українській громаді загального обурення. І хоч „Маршал Конєв" давно відплинув і доля нещасного моряка нам невідома, Ігор Ольшанівський не забув цієї історії, прихилив для дальшого розгляду, хто тут завинив, впливових конґресменів і сенаторів і довів до того, що ця справа таки буде досліджувана, хоч як це неприємно Державному департаментові.

Ігор Ольшанівський і організація, яку він очолює, ввесь час близько цікавиться справою Івана Дем'янюка, що його позбавили американського громадянства і видали Ізраїлеві, як здогадного воєнного злочинця. І це найбільша заслуга Ігоря Ольшанівського, що цією справою зайнявся один із найкращих американських адвокатів О'Коннор, правник з міжнародним іменем і що той адвокат полетів до Ізраїля. Як відомо, то справа Дем'янюка стала дуже неприємною для керівних ізраїльських кіл, бо виринули найповажніші сумніви, чи американські державні власті зробили тут велику помилку і вислали до Ізраїля невинну людину.

На тлі такої широкої акції Американці в Обороні Людських Прав в Україні виринає сумнів, чи правильна така назва цієї організації. Бож вона бореться не тільки за людські права українців в Україні, але й за справедливість супроти українців в Америці, американських громадян. Цій організації і її голові Ігореві Ольшанівському треба завдячувати, що — Бюро спеціяльних інвестиґацій у Вашінґтоні з його скороченою назвою ОСІ дістало вже не тільки серед українського і балтійського суспільства погану славу утримуваної державними грішми клітини, яка свою слідчу діяльність спирає на фальшивках московського КҐБ. Це ОСІ веде завзяту і ганебну кампанію проти українців і балтійців і розпочинає свою „інвестиґацію" навіть тоді, коли отримує анонімові доноси, очевидячки інспіровані чи й фабриковані найбільшим ворогом Америки, який є СССР з його Політичним Бюром та КҐБ.

Якщо зліквідували б ОСІ — що не є виключене — як

(Закінчення на стор. 4)

Юліян Мовчан

СУЧАСНА УКРАЇНА ОЧИМА ТУРИСТА

I.

Давмо вже минуло тих перших п'ять-десять післявоєнних років, коли в наслідок Залізної заслони ми дуже мало були поінформовані про дійсний стан на підсовєтській Україні. Все частіші поїздки наших людей на рідні землі як також все більш досконалі методи модерної комунікації в наші часи унеможливлюють окупантові тримати нашу батьківщину ізольовано від решти світу. Але все ж таки хоч наші читачі в основному і знають, як „там" тепер є, проте від свіжих туристів ми завжди довідуємося про деякі речі, про які ми або ще ніколи не чули або хоч чули, але вже може трохи призабули. Про що ж вони оповідають?

Недавно автор цих рядків мав приємність зустрітися із групою наших людей, які поділилися своїми враженнями з недавньої поїздки в Україну. Що вони тепер там бачили? Що їм там тепер подобалося і що не подобалося?

— Це була моя перша подорож в Україну, — оповідає пані Олена Хміляк — уродженка Америки, вчителька за фахом і активна українська культурно-громадська діячка Клівленду і околиці. — Не може бути двох думок — українська природа дуже багата, клімат — гарний, здоровий і міста також там гарні і привабливі. Але вже пройшовши кількома вулицями таких міст, як Львів, Ужгород чи навіть Київ, впадає в очі запущеність, зношеність хідників та часто монотонність і одноманітність житлових будинків.

Усі туристи зазначають, що їм впала в очі величезна кількість пам'ятників Леніна в Україні.

— Різного роду величини і кольору пам'ятників та портретів Леніна там можна бачити скрізь — вони є в парках, і на вулицях, і на стінах будинків — не кажучи вже про музеї чи урядові будівлі, — каже пані Хміляк. — Здається, їх ще те було видно лише в тих місцях куди „цар пішки ходили"... З цієї нагоди чи причини, їдучи по вибоїнах занедбаних доріг, один з наших туристів напівжартом сказав: чи не було б доцільним, якби бодай деяку кількість пам'ятників Леніна поламати на шматки аби потім можна було з них бодай частково залатати повитовчувані ями на дорогах.

Але міста є містами, а вулиці — вулицями. Куди важливішим є люди нашої батьківщини. Як вони почувають себе? Зокрема, як вони зустріли своїх гостей з Америки? Адже багатьох з них вони або ще ніколи не бачили, або хоч і бачили, то може десятки років тому.

І тут знову конче треба мати на увазі ще одно питання — про яких людей може йти мова — про тих, з якими нашим туристам доводилося зустрічатися на вулиці, вдома, в парках чи будь-яких інших приватних місцях, або тих, які працювали по різних установах — включаючи сюди також ресторани, готелі, торговельні крамниці і тому подібне. Нема двох думок — якщо йдеться про приватні зустрічі, то здавна відома українська гостинність, як твердять наші туристи, і далі не вигасла, і далі помітна на кожному кроці. Наші люди не тільки дуже раді зустрічі зі своїми сестрами, дітьми чи й просто давніми знайомими, яких доля розділила великими просторами землі та океанів, але також роблять все від них залежне, аби якнайбільше уприємнити перебування їхніх гостей на рідній землі. Але не так весело воно виглядає, коли підете якусь справу полагодити до совєтської установи. Тут часто ви можете бути свідком не гостинности, але навіть не гуманного, нахабного ставлення. Для підтвердження цього вищезгадувана пані Олена Хіміляк подає такі два приклади із своєї подорожі.

— Коли ми прибули до Києва, — каже пані Хміляк, — одна з наших туристок по першому імені Марія конче хотіла побачити свою маму — вже понад 90-тирічну жінку, яка жила не в місті, а десь на селі. На жаль там, як знаєте, аби кудись поїхати — конче треба мати офіційний дозвіл. Скільки Марія не клопотала аби такий дозвіл дістати, скільки вона не доводила, що це буде останній шанс побачити її рідну маму, а мамі свою дочку — „гуманні" каґебівські падлюки рішуче відмовилися дати їй такий дозвіл. Тоді Марії не залишилося нічого іншого як найняти приватного шофера і „незаконно" поїхати відвідати свою дорогу маму. Їй це вдалося, хоч пізніше, коли каґебісти довідалися про її „злочин", вона змушена була заплатити кару 69 долярів.

— Або ще такий випадок, який нам трапився в Одесі, — продовжує розповідати пані Хміляк. — Ми мали зарезервоване місце в готелі „Чорне Море" як також замовлений обід в ресторані для нашої групи. Але оскільки до нас в готелі мала прибути відвідати нас родина мого чоловіка Василя, я також наперед замовила обід також для тієї родини. І коли родина чоловіка прибула до готельного ресторану, ми запросили її до столу і, як звичайно заведено для гостей , запросили спочатку гостей їсти, не чекаючи, поки решта обідів буде доставлена нам. Через кілька хвилин до нас прибігає якась начальниця кухні чи ресторану і з брутальною московською лайкою нападає на мене — як так, що, той обід, який вона принесла для нас, туристів, ви дали їсти нашим гостям?! Для них мовляв, мав бути приготований інший обід! Такого злобного крику і то за таку дурницю ніколи не можна собі уявити в Америці. Якщо б кельнер чи кельнерка навіть накинулися б на свого „кастомера" з такою лайкою і криком, то ще того самого дня вона була б вигнана з праці. В Совєтському Союзі, як бачимо, такого роду „обслуга" своїх споживачів є цілком нормальним явищем, бо подібні випадки ми не раз спостерігали також в інших місцях (продуктових крамницях, в готелях і т.д.) і нам сказали, за це ніколи й нікого не карають. Тому, в нас склалося таке враження, що в крамницях чи будь-яких інших совєтських установах вас хочуть не обслужити, як це звичайно практикується в культурному світі, але, навпаки — якнайскорше вас позбутися. Бо їм, совєтським службовцям, зовсім не залежить на свої підопічних — вони знають, що дістануть свою платню, а „щасливі совєтські громадяни" напевно знову прийдуть до них назад, бож іншого вибору нема.

Закінчення буде.

2-га ЛИСТА ЖЕРТВОДАВЦІВ НА „ГРОМАДСЬКИЙ ФОНД" ПРИ УАКРАДІ ТА НА ФОНД СКВУ ЗА РІК 1985 р.

Ім'я, прізвище, стейт	УАКР	СКВУ
Байбак Петро, Н.Й.	15.00	—
Д-р Березовський, Мі.	25.00	—
Білі Іванна й Стефан, Мі.	20.00	—
Білостоцький Тиміш, Н.Й.	15.00	10.00
Бойко Гнат, Ог.	10.00	—
Бук Андрій, Н.Й.	20.00	25.00
Гевко Любомир, Мі.	15.00	—
Глинський Борис, Н.Дж.	15.00	10.00
Гірняк Андрій, Н.Й.	20.00	20.00
Голод Степан, Па.	15.00	10.00
Гугель Александер, Мі.	15.00	—
Грушкевич Ірина, Мі.	25.00	—
Данилюк Роман, Н.Й.	25.00	10.00
Дебайло Володимир, Н.Дж.	30.00	—
Дідощаки Ольга й Володимир, Мі.	10.00	—
Дякові Лідія й Олекса, Мі.	10.00	—
Іванців Василь, Н.Й.	20.00	—
Качала Олена, Фл.	25.00	—
Корсунь Федір, Па.	15.00	5.00
Кедровський Володимир, Н.Дж.	10.00	10.00
Корбутяк Д. Мд.	15.00	10.00
Коровник Лідія, Ка.	25.00	25.00
Коцюбайло Василь і Катерина, Ві.	50.00	—
Костецький Йосиф, Ма.	10.00	—
Кравець Микола, Ка.	15.00	—
Кульчицька Фалина, Мі.	15.00	—
Л. В. Л., Мі.	20.00	—
Лисько Александер, Ко.	100.00	50.00
Лісківська Олена, Ко.	20.00	—
Мисюга Степан, Мі.	15.00	—
Озга Мирон, Ві.	20.00	10.00
Петруга Михайло, Н.Й.	15.00	—
Пищимуха Василь, Н.Й.	15.00	—
Притула Василь, Н.Й.	25.00	25.00
Д-р Ріпецький Модест, Іл.	—	100.00
Рокіцький Едвард, Н.Дж.	30.00	20.00
Середюк Варвара, Мі.	10.00	—
Скрибайло Стефан, Н.Й.	15.00	10.00
Д-р Солтис Юрій, Н.Й.	25.00	—
Старейкий Іван, Па.	30.00	—
Стельмахи Оксана й Зеновій, Мі.	30.00	—
Столярський Володимир, Не.	25.00	50.00
Таска Варвара, Мі.	15.00	—
Д-р Тимків Стефан, Мд.	25.00	25.00
Тропак Андрій, Н.Й.	15.00	10.00
Ухач Богдан, Мі.	25.00	—
Цісик Марія, Н.Дж.	10.00	—
Чупаки Ольга й Ярослав, Н.Дж.	25.00	—
Д-р Яцух Михайло, Кт.	50.00	—

Коректи до листи ч. 1.

1. Д-р Зєлик, М.В. Кт. подано помилково: даток 40.00 дол. на УАКРаду, має бути, 40.00 дол. на СКВУ.
2. Подано помилково Колін Йосиф, має бути Колін Іван.

Появився...

(Закінчення зі стор. 1)

У змісті, крім авангардних поезій та прозових творів є актуальний і живий матеріял. Зокрема вміщено статтю про „Смерть поета" пера М. Стеха і ряд знимок і поезії померлого поета В. Стуса, зворушлива посмертна згадка про Якова Гніздовського, інтерв'ю з молодим українським піяністом і композитором Любомиром Мельником, що виробив стиль „суцільної музики", перегляд Торонтонського Міжнародного фільмового фестивалю, рецензію на відомі тепер бразилійський і югославський фільми, відгуки неукраїнської публіки на „Жнива розпачу", рецензію на п'єсу Сема Шепарда, рецензії на книжки про авангардне мистецтво і політичну філософію.

Весь цікавий зміст журналу кінчається псевдопародією п. н. „Чи дійсно успіхи нашої молоді?" в якій уявний репрезентант „старшого покоління" з прізвищем „інж. Юліян Хрунь" критикує молодих авторів та редакторів журналу „Термінус".

Вкінці редакційна колеґія звертається із закликом до читачів, щоб фінансово піддержали журнал, бо без цього він не зможе існувати. Поміщено список жертводавців на перше число, серед яких є ряд членів редакційного складу.

Перше число „Термінус" коштує 4.50 дол. і його можна замовляти, пишучи на адресу: 709 Annette St., Toronto, Ont., M6S 2EI, Canada.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

ПОЖЕРТВИ НА УВАН у США

Подаємо список жетводавців, які вплатили членські внески та пожертви для Академії від 1-го листопада 1985 р. до 1-го березня 1986 року.

5,481.46 дол. — Й. Кузьмин (за заповітом).
4,000.00 дол. — І. Гурин (Фонд ім. О. Василевої).
2,000.00 дол. — З. Нижанківський (за заповітом).
По 1,000.00 дол. — О. Ґарбер, І. Козачок, О. Суховерський, Б. і І. Чайківські.
650.00 дол. — О. Радиш.
По 500.00 дол. — О. та О. Воскобійники. В. і Л. Кий.
400.00 дол. — О. та С. Скопи.
300.00 дол. — Л. Лиман.
250.00 дол. — О. Несіна.
По 200.00 дол. — М. Антонович, І. Коропецький, В. Лімонченко, М. Логаза, М. Овчинник, Б. і Н. Петріна.
160.00 дол. — Р. Ільницький.
По 150.00 дол. — Н. Кордиш-Головко, А. Трачук.
125.00 дол. — О. Бризгун-Соколик.
По 100.00 дол. — Р. Балтарович, Н. Буряківець, В. і О. Гаєвські, А. Гувер, В. і У. Дячук, І. Карк, Митрополит А. Кущак, І. Коровицький, І. Кочур, Р. Кравчук, Ю. Луцький, Й. Панчук, В. Петришин, Й. Рубчак, І. Фізер, Українська Православна Кредитівка (Нью-Йорк), Укр. Федеральна Кредитівка (Рочестер).
84.96 дол. — Ю. Бойко-Блохин.
80.00 дол. — І. Кошіліведь.
По 75.00 дол. — Ф. Корсунь, О. Соловей.
70.00 дол. — Т. Костюк.
По 60.00 дол. — Г. Білоус, Р. Осінчук, М. Прокоп.
По 50.00 дол. — В. Андре, В. і Л. Андрієвські, В. Бакало, В. Безсонів, Я. Білінський, Л. Биковський, Б. Бойчук, Г. Гагарин, Л. Гайдамака, о. С. Гаюк, В. Гришко, Б. Ґермак, М. Ґуль, А. В. Діберт, Б. Іваницький, С. Костик, О. Костюк, М. Крамаренко, М. Кротюк, А. Кулик, М. Лебідь, А. Лисий, Й. Михайчук, І. Новосівський, В. Олійник, Ф. Олійник, П. Остапович, Я. Падох, М. Савдик, І. та О. Панчак, А. Пилипюк, М. Пойда, С. Рожанківський, А. Романюк, о. А. Селепина, Митрополит М. С. Скрипник, Ю. Старостенко, А. Стратієнко, Б. А. Філіпчак, Я. Чипак, Укр. „Самопоміч" (Вест Пенсильванія), Р. Шпорлюк, А. Шумейко, Т. Цюцюра.
По 40.00 дол. — В. Бакум, о. М. Войнар, О. Волянський, о. С. Гаюк, С. Гординський, Я. Гурський, Л. Дражевська, Г. Костюк, З. Мельник, І. Новосівський, О. Стовба, М. Тарнавська.
По 35.00 дол. — В. Рудко, Д. Яценко.
По 30.00 дол. — А. Аксенів, М. Безпечний, О. Вороняк, Н. Гордієнко, Б. Ґудзяк, Б. Іваницький, М. Кознарська, В. Климків, Т. Козбур, Л. Коровник, Е. Луцький, О. Небеш, П. Одарченко, Д. Томащук, В. Чапленко, Є. Федоренко. В. Шиприкевич.
По 25.00 дол. — А. Аксенів, С. Андрушків, Л. Артимишин, О. Бабиляк, І. Базарко, В. Балабан, М. Біда, С. Боженко, П. Болонний, Р. і М. Борковські, Я. Букачевський, О. та Н. Булавицькі, В. Вовк, В. Ворокна, О. Воронін, М. Галів, о. С. Гаюк, В. Гайдиш, Л. Генсен, В. Гвоздецький, І. Гімка, І. Головко, Л. Гусак, Я. Ґелета, Н. Дейчаківський, І. та Л. Демиденко, І. Дзівак, М. Задояна, Н. Зерук, М. Зілик, о. В. Іващук, А. Каменецький, І. Козак, М. Корінець, Д. Кострубяк, В. Котенко, М. П. Коць, О. Кудрик, Л. Кушнір, Ю. Кушнір, Є. Літвінов, І. Макаревич, І. Манченко, В. і С. Могучі, О. Мотиль, О. Олесницький, М. Палій, В. Пахолюк, Л. Підстригач, М. Ромах, М. Савицька, о. В. Середович, О. Склепкович, Р. Смик, Т. Торпе, Р. Хом'як, Українська Церква св. Юрія, Федеральна Кредитівка (Північний Вінніпеґ), Г. Шимонович, А. Школьник, В. Якимчук, В. Яшун.
По 20.00 дол. — В. Андре, А. та К. Бик, Т. Брикович, В. Волчук, В. Витвицький, Д. Горняткевич, О. Гудзяк, І. Дзівак, Д. Дмитренко, О. Домбровський, Й. Дубик, М. Душник, П. Ґула В. Евансів, К. Кедровська, В. Кулик, М. Кушніренко, Р. Леґедза, М. Мартиненко, Ю. Мима, Г. Орендаренко, П. Поліщук, М. Ржепецька, В. Скоп, Р. Сочинський, Н. Теребус-Кмета, В. Тріґос, О. Хом'як, О. Шевченко, І та М. Шевченко, І. Яременко, М. Яцух, Т. Юревич.
По 15.00 дол. — М. Андрійко, Л. Григорчук, В. Гусаківський, С. Захарук, Н. Зерук, О. Кукрицька, М. Лаврин, А. Наклович, П. Палашевський, М. Рудик, М. Степаненко, П. Твердохліб, о. І. Ткачук, Б. Томків, О. Чикаленко, В. Юрченко
14.00 дол. — Л. Палій.
По 10.00 дол. — М. Андре, О. Балабан, В. Барагура, В. Базилевський, М. Барицький, Л. Билов, Г. Бодарева, А. Бойцун, О. Бражник, В. Василів, В. Вінич, О. Волянський, М. Дигдалевич, Е. та В. Дзюбинські, М. Дорошенко, М. Дубровська, о. Б. Желехівський, В. Захвалинська, О. Зінкевич, Л. Кей, Я. Клим, В. Когутяк, М. Костирко, І. Кравчук, К. Крупський, С. Куропась, М. Курчак, М. Лазарчук, М. Масюк, І. Музичка, В. Надґара, Г. Науменко, Ю. Охримович, Б. Пашковський, О. Петренко, М. Пилипчак, о. В. Покотило, Й. Рудницький, Т. Сенковський, В. Сердюк, Ю. Сирик, В. Сокіл, В. Стан, Н. Стахів, А. Татарський, М. Техловець, О. Тишовницький, П. Шатун, Ю. Явний, М. Яросевич.
По $5.00 — П. Волощук, О. Дялинюк, С. Ґлют, Б. Козак, С. Коцибала, С. Місіло, П. Панків, М. Пасічник, М. і Б. Саливони.

НА ВШАНУВАННЯ СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ:

1. І. Гаєвського	від	О. Гаєвської	1,000.00 дол.
2. Г. Денисенка	від	К. Денисенко	25.00 дол.
3. І. Десяка	від	М. Знаєнко	40.00 дол.
	від	М. Рудика	30.00 дол.
	від	А. Чорного	25.00 дол.
4. М. Каплистого	від	М. Каплистої	100.00 дол.
5. О. Павловської	від	Б. Геруляка	50.00 дол.
	від	Н. Кордиш-Головко	50.00 дол.
	від	М. Косенко	25.00 дол.
	від	К. Церкевича	50.00 дол.
6. В. Павловського	від	Г. Єфремової	25.00 дол.
	від	М. Косенко	25.00 дол.

Управа УВАН у США сердечно дякує всім жертводавцям. Ці пожертви складають фінансову базу Академії, одного з провідних осередків вільної української науки. Зібрані пожертви будуть витрачені на видання англомовних „Аналів УВАН у США", на публікацію серії видань „Джерела до Новітньої Історії України" та інших наукових праць і на утримання бібліотеки й архіву Академії.

Пожертви, які можна відтягати від податку, просимо надсилати на адресу:

The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S. Inc.
206 West 100th Street, New York, N. Y. 10025

Дебютантки на балю товариств лікарів і інженерів

Щорічно товариства українських лікарів і інженерів метрополітальних відділів УЛТПА і ТУІА влаштовують карнаваловий баль у першорядному готелі П'єр при Пятій авеню, в центральній частині Ню Йорку. У тому ж готелі в суботу, 1-го лютого цього року, відбулась знову ця традиційна вже лікарсько-інженерська карнавалова зустріч, на якій головною атракцією була презентація наших красунь — дебютанток. Крім праці, щоденних турбот, менших чи більших клопотів, кожна людина потребує розривки або перерви від щодення та піти бодай на кілька годин у світ безтурботности, вдоволення і почувань зовнішньої та духової елеґантности. У таких елеґантних місцях зустрічаються люди, щоб в атмосфері задоволення поглибити приязнь, взаємопошану, що безсумніву зміцнює товариські зв'язки, а зтим і співпрацю на всіх відтинках товариського і громадського життя.

Дебютантки на знімці (стоять, зліва): Надія Богачевська, Стеня Дзядів, Наталія Стахів, Роксоляна Кузьмак, Таня Ярмак, Христина Червінська; сидять (зліва): Таня Могуча, Ліса Новаківська, Марта Подолюк, Христина Рабій, Мая Сай.

Цей гарний вечір (в суботу, 1-го лютого), відкрив голова Головної управи Товариства Українських Інженерів Америки інж. Юрій Базилевський, подавши деякі інформації про їхнє добре відоме у професійному і громадському житті товариство та покликав голову УЛТПА, Відділу Метрополії Ню Йорк, д-ра Богдара Вороха до слова і представлення дебютанток.

Д-р Б. Ворох від імени обох товариств і української громади вітав дебютанток з їхнім офіційним входом у суспільне життя, підкресливши гордість нашого національного походження, моральний обов'язок кожного українця зміцнювати українську етнічну групу в мозаїці американського народу та наше завдання як носіїв правди і найвищих ідеалів українського народу.

У вщерть виповненій залі П'єр готелю перед українськими і приятелями з американського професійного світу гостями виступив цвіт української громади — красуні — дебютантки.

Як завжди, оркестра „Темпо" під кермою Іринея Коваля причинилась до успіху вечора.

Дебютантки (поазбучно): з ескортами: Надія Богачевська (Григорій Бак-Бойчук), Стеня Дзядів (Іван Барна), Роксоляна Кузьмак (Євген Качмарський), Тамара Могуча (Данило Темпо), Ліса Новаківська (Павло Лішман), Марта Подолюк (Данило Дзядів), Христина Рабій (Роман Ратич), Мая Сай (Тарас Ганкевич), Наталія Стахів (Евстахій Лучків), Христина Чернівська (Андрій Вовк), Таня Ярмак (Богдан Іса).

В пам'ять д-ра Івана Рудавського

19-го січня ц. р. безпощадна смерть вирвала із наших рядів незаступного мужа, батька, вчителя нам, непересічного спеціяліста-ветеринарного лікаря, члена нашої української спільноти, зокрема громади Чикаґо, довголітнього і заслуженого голови Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів, людини обдарованої Богом багатьма талантами вірного сина українського народу, мецената із найшляхетнішими рисами характеру д-ра Івана Рудавського.

Д-р І. Рудавський, син лемківської землі, народився 8-го вересня 1921 року у Горлицях, у батьків Василя і Альбіни. Середню освіту здобув у Новім Санчі та Бучачі. Ветеринарні студії почав у Львові в ветеринарному інституті в 1942 році і рівночасно студіював сольоспів в музичному інституті ім. М. Лисенка у Львові. Ветеринарні студії продовжував у Відні, де одержав абсолюторію і почав складати дипльомові іспити. Там же продовжував і музичні студії в консерваторії. Із-за воєних перешкод мусів перервати іспити і виїхати до Мюнхену, де закінчив студії і набув диплом на УТГІ у 1946 році, який згодом нострифікував у німецькому університеті в Мюнхені у 1956 році.

Після захисту дисертаційної праці одержав науковий ступінь доктора ветеринарної медицини. В тім же році закінчив і консерваторію в Мюнхені. До ЗСА еміґрував 6-го вересня 1949 року, де після зложених стейтових іспитів працював у власній клініці малих тварин. Тут він був довголітнім головою Головної Управи - Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів. За його каденції і з його ініціятиви, жертвою дорогого часу та великим фінансовим вкладом вийшла друком настільна книга кожного українського ветеринарного лікаря у вільному світі, „Альманах ОУВЛ".

Д-р І. Рудавський був широкознанний в американських ветеринарних колах. В 1971 році Американська Ветеринарна Асоціяція стейту Іллиной покликала його до своєї іспитової комісії, в якій він ефективно виконував свої обов'язки аж до останніх днів свого життя.

Покійний був активним членом багатьох товариств зокрема був відомий і дуже популярний у музичному світі, головно зі своїх численних виступів як естрадний соліст-тенор на громадських академіях і концертах.

Д-р Іван був надзвичайно товариським. Він ніколи не відмовив, не пропустив нагоди чи це в Америці чи Канаді, щоб під час весілля відспівати „Апостола", „Богородице Діво" та „Многія Літа", а під час похоронів своїх товаришів—жалобну пісню „Чуєш, брате мій". Навіть із підірваним здоров'ям насолоджував усіх нас своїм прекрасним голосом. Не буде кому більше ліричним і носталгічним голосом соловейка розказувати нам про чорнобривців, високі соняшники, два кольори, сорочку і рушничок, що нам червоними і чорними нитками вишивала старенька ненька, кучеряві ясени і дитинство наше босоноге.

Нехай цих кілька скромних слів будуть виявом нашої любови до св. п. д-ра І. Рудавського. Нехай його багатогранне життя буде дороговказом як для нас, його товаришів, так і для молодшого покоління.

Д-р С. Дершко

У 27 РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п. ОЛЬГИ ШУСТ

яка відійшла у Вічність 9-го квітня 1959 р.

відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в серду, 9-го квітня 1986 р., о год. 6:30 рано в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.

Про молитви просить

син ВАСИЛЬ ШУСТ

У 40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

св. п. НАТАЛІЇ ХОМАНЧУК

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у п'ятницю, 11-го квітня цього року

в українській католицькій церкві Чесного Хреста в Асторії при 31-12 30 вулиця (31-ша авеню) о год. 8-ій рано

і в українській католицькій церкві Святої Марії при 117 Аллан вулиці у Норт Порті, Фльорида.

Про молитви за душу Покійної просять:

муж — МИКОЛА
сини — РОМАН І ЯРОСЛАВ
з родинами та дальші члени родини.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що дня 2-го квітня 1986 р. відійшов від нас у Вічність на 76-му році життя

бл. п. мґр

Ілля Городецький

бібліотекар сиракюзького Університету.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться 3-го і 4-го квітня 1986 р. в Сиракюзах, Н. Й. Тіло Покійного буде перевезене на Український Національний Цвинтар в ЗСА у Вашінґтоні, Д. К.

Горем прибиті:

дружина — МАРІЯ
доньки: НАТАЛІЯ ДАРІЯ, ОКСАНА
шваґер — мґр ВОЛОДИМИР КЛІШ

Замість квітів на могилу просимо складати пожертви на Патріярший Фонд або Фонд Катедри Українознавчих Студій Гарвардського Університету.

З великим жалем повідомляємо Рідню, Приятелів і Знайомих, що по довгій недузі, заосмотрена Найсвятішими Тайнами з волі Господньої, відійшла від нас у Вічність в п'ятницю, 28-го березня 1986 року наша Найдорожча і Улюблена Мама, Бабуня, Сестра, Шваґерка, Теща, Тета і Кузинка

бл. п. ІРИНА з ЛИЦИНЯКІВ ҐАШИНСЬКА

вдова по бл. п. Евгенові

ПАНАХИДА була відправлена в неділю, 30-го березня 1986 р. в Edwards Funeral Home **у Добсфері, Н. Й.**

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і Похоронні обряди відбулись у понеділок, 31-го березня 1986 р.

Покійна похована на цвинтарі Gate of Heaven, Hawthorne, N. Y. **біля могили чоловіка.**

Вічна Їй Пам'ять!

У глибокому смутку:

ХРИСТИНА ЛЯШЕВСЬКА з мужем — донька
ЮРІЙ МАЦЬКІВ — внук
МАРІЯ СТЕЦЬ з мужем — сестра
АРІЯДНА ЯКОНЕН — сестрінка
родини — БІЛЕЦЬКИХ І ШКІЛЬНИКІВ
Ближча і дальша рідня в Америці, Канаді, в Україні і в Польщі.

„Голодний обід" у Кергонксоні

Ідучи за добрим прикладом Сестриціва Покрови Пресвятої Богородиці при соборі свв. Володимира і Ольги в Чикаго, місцевий відділ Українського Патріярхального Товариства влаштував у неділю, 16-го березня цього року, „Голодний обід" для вшанування пам'яті мучеників-героїв нашої Церкви у сумну 40-ву річницю ганебного синоду у Львові в березні 1946, який заборонив Українську Католицьку Церкву і підкорив її насильно Російській Православній Церкві, як це вже раніше зробив із Українською Православною Церквою.

В церкві св. Трійці о. д-р Василь Бойсак відправив заупокійну Службу Божу з Панахидою, а після того в церковній залі відбулася спільна тризна при столах, на яких подано чорний хліб, мед і каву, що символізувало злиденне харчування наших в'язнів у тюрмах і таборах.

Після молитви, що її провів о. парох Михайло Харина, свято відкрила коротким словом заступниця відділу Галина Хамула в заступстві неприсутнього голови В. Кваса, з'ясовуючи ціль такої тризни: постійно пригадувати про наші обов'язки супроти батьківщини і тих, що караються, але не каються, і мають силу вистояти.

Хор „Золотий Гомін" під диригентурою д-ра Олега Волянського відспівав пісню „Під Твою милість", муз. Дмитра Бортнянського.

Після того ведуча святом пані Галина Хамула представила головного доповідача ред. Василя Пасічняка, який виголосив дуже змістовну доповідь на тему мучеництва нашої Церкви п. н. „40-річчя катакомбної Церкви в сяйві її Ісповідників Віри". На початку доповідач вказав, що найважливішою інституцією народу є Церква і саме тому наші вороги, знаючи її важливість, намагаються всякими способами її нищити. І не диво, Боже Провидіння так кермує, що всякі найгірші переслідування включно із фізичним нищенням наших ієрархів, священиків і вірних не могли і не можуть вбити віри в Бога, яка єдино дає силу витривати і встоятись в нещасті, у якому доводиться жити нашим рідним в батьківщині. Чомусь у нас закоренилося вживати слово „ліквідація" нашої Церкви в Україні. Це не тільки не правильне, але й шкідливе, бо наша Церква там живе і діє, має своїх ієрархів, священиків, монахів і монахинь, дарма, що вона запроторена в катакомби, як за поганських часів. Вона не зліквідована, але тільки заборонена. І тому нашим священним обов'язком є зберігати на еміграції наші надбання, зокрема нашу Церкву, як єдину нашу остою, без якої пропадемо.

Говорити про „ліквідацію" нашої Церкви в Україні—це образа для нашого народу, який там, не зважаючи на різні переслідування, змагається за свої права. Не треба сумувати, бо хто сумує, той програє, казав наш поет Іван Франко. Дуже важливим, на думку доповідача, є зв'язок з Римом, не зважаючи на те, що різні кола в Римі негативно до нас наставлені. Рим—це наше вікно на захід і тому большевики так дуже намагаються його замкнути. Вправді маємо багато труднощів у Римі з різними достойниками, але, на щастя, маємо велику підтримку в особі теперішнього Папи, який до нас і нашої справи добре наставлений. Найкращим доказом цього може служити той факт, що на обіді у Папи в гостині під час і з нагоди Синоду Українських Владик, Папа Іван Павло II звернувся до Блаженнішого Глави нашої Церкви Патріярха і Кардинала Мирослава Івана Любачівського, вживаючи титулу „Патріярх". Це багатомовне ствердження і варто, щоб про нього довідалося більше священиків і вірних.

Доповідач дивується, що про це ще чомусь досі не опубліковано в пресі і він про це довідався щойно окружною дорогою від очевидця.

В дальшому доповідач говорив про мартирологію і мучеництво нашої Церкви, про ролю бл. п. Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького і його наслідника Патріярха Йосифа аж до останнього часу ганебного синоду у Львові.

Нашим завданням є відвоювати права Української Католицької Церкви і саме це є основою ціллю і завданням Українського Патріярхального Товариства. На закінчення доповідач вказав на Заповіт сл. п. Блаженнішого Патріярха Йосифа, закликаючи вчитуватися в нього і його виконувати. Доповідач, який був присутній на Службі Божій, де церква була вщерть виповнена, дивувався, чому присутність на тризні наполовину менша. Це, на думку доповідача, означає дуже слабе знання про важливість ситуації у змаганнях за належні нам права і існування нашої Церкви. Він висловив великий жаль з цього приводу.

На закінчення тризни хор „Золотий Гомін" під диригентурою д-ра Олега Волянського відспівав дві пісні: „Через поле широкоє", гармонізація А. Гнатишина, і „Чорна рілля ізорана", гармонізація С. Людкевича. Мимо того, що хор через різні місцеві ускладнення, не був у комплекті, вив'язався із свого завдання блискуче.

Молитвою закінчено тризну, дохід з якої призначено на Фонд Патріярхату.

Р. Барановський

ФРАНЦІЯ ВИРІШИЛА відтягнути з Ливану своїх спостерігачів і тим самим збільшила небезпеку нових зударів між мусулманами-шіїтами і християнською міліцією. Це перше потягнення нового французького консервативного уряду Жака Шірака стрінулось з критикою тих держав, які хочуть знайти формулу для замирення на Близьому Сході. Політичні спостерігачі кажуть, що рішення французького уряду було зроблене у хвилині коли у Ливані почались нові непорозуміння між політичними фракціями і урядом президента Аміна Гамаєля.

ДОРОГІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ! ЯКЩО ВАШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КІНЧАЄТЬСЯ ЗАВТРА, ТО ЗАБЕЗПЕЧТЕСЯ НАНОВО ЩЕ СЬОГОДНІ. НЕ ЗАЛИШАЙТЕСЯ НІ ОДНОГО ДНЯ БЕЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, БО НЕЩАСТЯ ПРИХОДИТЬ НЕОЧІКУВАНО. ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО НАЙДЕШЕВШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ВАС МАЄ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ.

Українці—українському студентові

Щоб дати можливість ширшому загалові бодай частинно побачити вислід корисної стипендійної акції СУА в Бразилії, Окружна Управа Ню Джерзі підготовила імпрезу, яка була повторена в трьох містах стейту, а саме в Пассейку, Нюарку та Брансвіку.

Комітет у складі голови Округи Ольги Тритяк, референтки стипендій при Централі Анни Кравчук та культосвітньої референтки Оксани Кузьмак заздалегідь підготовив програму, подбав про оголошення в пресі, летючки тощо, а відділи в свою чергу мали подбати про участь членства в згаданій імпрезі та достарчити печиво.

В Нюарку імпреза „Українці—українському студентові" відбулася 16-го лютого ц. р. в авдиторії школи св. Івана Хрестителя, господарями її були 24-ий, 28-ий 32-ий, 61-ий, 75-ий та 86-ий відділи СУА.

В просторій авдиторії зібралося біля 200 осіб членства та зацікавленого громадянства Нюарку й околиці. Імпрезу відкрила голова Округи Ню Джерзі Ольга Тритяк. Вона привітала присутніх, подала коротке пояснення відносно програми та передала ведення імпрези імпрезовій референтці Округи Ользі Луків.

Ольга Луків, представляючи виконавців програми, подала їхню коротку біографію, професійне знання, й цей менш прийнятий в нас спосіб представлювання зразу наблизив учасників програми до глядачів і слухачів. Першою в програмі була референтка Стипендійної акції Анна Кравчук. Цього літа вона разом із членкою Стипендійної комісії Ксенею Гапій побувала в Бразилії й Аргентині та мала найкращу нагоду зустрітись зі стипендіятами СУА й пізнати життя українських поселенців в цих країнах.

Розповідь Ані Кравчук, згодом доповнена прозірками, зладженими Ксенею Гапій, зворушила й зацікавила присутніх. Прелегентка, як це можна було відчути з її вдумливого репортажу, була глибоко перенята долею цих наших вбогих братів, поселенців Бразилії, котрі серед важких несприятливих обставин заховали щирі, шляхетні українські душі, непоборимую життєздатність, прив'язання до традицій та бажання передати їх молодому поколінню. Ці зустрічі з українськими поселенцями підбадьорювали наших відвідувачок та утверджували в переконанні про доцільність їхньої праці. Таке наявне представлення життя стипендіятів СУА, їхніх родин, еміґрантських поселень, гуртожитків дало нам можливість глибоко відчути конечність посилити та розширити цю шляхетну акцію СУА.

Ще більш живою й повною представилась присутнім картина життя бразилійських українців після висвітлення прозірок інженером Петром Бокалом. Маючи можливість подорожувати й тим самим спостерігати багато більше, своїми помистецьки виконаними прозірками він доповнив та поглибив доповідь Анни Кравчук.

Під кінець програми референтка Стипендійної акції представила добродіїв цієї акції СУА Мей та Миколу Бойчуків, а голова Округи Ольга Тритяк передала Бойчукові Грамоту від Головної Управи СУА, в якій було висловлене признання Бойчукам за „їхню щедру жертвенність для української молоді на шляху до здобуття освіти". Гучними оплесками присутні й від себе подякували Бойчукам—меценатам нашої незаможної та жадної знання молоді.

З черги імпрезова референтка Оля Луків подякувала ініціяторам і виконавцям імпрези та попросила всіх до перекуски. Присутні ще довго не залишали залі й ділилися своїми враженнями про щойно вислухане й бачене.

О. Мельничук

Загальні збори кредитової кооперативи в Джерзі Сіті

В неділю, 23-го лютого ц.р., відбулися в Українському Народному Домі в Джерзі Сіті 32-гі Загальні збори федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч". Збори відкрив та ними провадив голова Дирекції Юрій Ференцевич.

У вступному слові голова привітав пароха української католицької церкви свв. апп. Петра і Павла отця Романа Мірчука та представників сусідніх кредитівок: мецената Р. Гуглевича — представника Централі кредитівок ЦУКА та кредитової кооперативи „Самопоміч" в Ню Йорку, Лева Футалу та В. Шура — представників кредитівки СУМА в Йонкерсі. Кредитівку в Нюарку репрезентували Ігор Ляшок з дружиною, а кредитівку св. Андрія в Бавнд Бруку — О. Шевченко та В. Краснобрижий. Голова Ю. Ференцевич привітав голову Українського Народного Дому Володимира Білика та члена основника кредитівки в Джерзі Сіті Миколу Шеремету, а також членів філії Трентону, що прибули на Загальні збори під проводом директора Андрія Турчина. Відтак Ю. Ференцевич попросив отця Р. Мірчука провести молитву, а опісля представив членів Дирекції: Ю. Ференцевича, Дмитра Воха, Степана Кравченюка, Зенона Гальковича, Іллю Шевчука, Ю. Колодія та А. Турчина; членів кредитового комітету: Д. Воха, Василя Геву та Івана Вішку, голову контрольної комісії Йосифа Тізіо; книговода Володимира Гусара; та працівників: Оксану Шеремету, Нусю Вох, Любу Микитюк, Христину Ференцевич, Адріяну Дучечко та Тимоша Ганкевича.

Протокол з попередніх Загальних зборів відчитав секретар Дирекції Ілля Шевчук. Фінансовий звіт на день 31-го грудня 1985 прочитав скарбник Дирекції Степан Кравченюк. Він підкреслив, що стан кредитівки на день 31-го грудня 1985 року був 11,006,100 дол., а загальний прихід виносив 1,089,998 дол., з якого видано на провадження кредитівки 210,036 дол. та виплачено дивіденду на ощадності членам на суму 757,413 дол. Тому, що наша кредитівка мала гарні фінансові успіхи, дирекція вирішила виплатити більшу дивіденду за останній квартал 1985 року, а саме: 9 відсотків до 20,000 та 10 відсотків від 20,000 вгору. Ця дивіденда була виплачена 1-го січня 1986 року членам кредитівки в Джерзі Сіті та філії в Трентоні. На закінчення свого звіту С. Кравченюк подякував членам Дирекції та працівникам за добру співпрацю, котра дала багато успіхів матеріяльних та моральних в обслузі нашим членам. За Кредитовий комітет звітував голова Дмитро Вох. Кредитовий комітет одобрив 172 позички на загальну суму 4,766,225 дол., а саме моргеджові — 65 позичок на суму 3,922,400 дол.; 72 позички персональні на суму 538,300.; 21 позичка забезпечена ощадностями на суму 71,700 дол.; на купно авта було 12 позичок на суму 108,413 дол. Від Контрольної комісії, за неприсутнього через працю голови Йосифа Тізіо, звітувала Нуся Вох. Контрольна комісія провела контролю кооперативи в червні 1985 і в січні 1986 року, згідно з вимогами правильника перевірки кредитових кооператив. Фінансовий стан та загальне ведення кредитової кооперативи є задовільне. Привіти склали адвокат Роман Гуглевич від Централі кредитівок (ЦУКА) та кредитівки „Самопоміч" в Ню Йорку, від кредитівки „СУМА" в Йонкерсі голова Дирекції Лев Футала, від кредитівки „Самопоміч" в Нюарку Ігор Ляшок, від кредитівки св. Андрія в Бавнд Бруку Олексій Шевченко, від Українського Народного Дому в Джерзі Сіті Володимир Білик.

Після привітів Ю. Ференцевич попросив Номінаційну комісію в складі голови Івана Лучечка та членів, Галини Гаврилюк і Володимира Білика, подати список кандидатів до Дирекції та Кредитового комітету. Голова комісії подав список, який був прийнятий одноголосно. До Дирекції — Степан Кравченюк, Зенон Галькович та Юрій Колодій, а до Кредитового комітету — Василь Гева.

Збори закінчено молитвою, а опісля Дирекція вітала всіх присутніх членів вечерею.

В.Д.

Звіт...

(Закінчення зі стор. 2)

клітину, яка найбільше користи приносить ворогам Америки, то у цьому була б найбільша заслуга АОЛПУ з її головою Ігорем Ольшанівським. У теперішньому нашому громадсько-політичному розгардіяші, коли не стало одної репрезентаційної централі централь українців в Америці, коли нема ні одного всіма визнаного вільним українським світом авторитету і коли нема лідерства, ані навіть не видно в нікого амбіції стати таким лідером, — і коли ледве чи не кожний конструктивний почин негайно зустрічається з критицизмом, скептицизмом чи явним поборюванням, то повстання в такій ситуації організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні — самотужки, з приватної ініціятиви і проявлювання нею такої, просто імпонуючої діяльности — це добрий знак. Це доказ існування в українській вільній громаді таки здорового інстинкту й існування людей середущої на молодшої ґенерацій, які здатні братися за добре конструктивне діло — і працюють для добра всіх українських людей на землі сущих. За це їм належить щира подяка, признання і активна матеріяльна допомога, без фінансових бо засобів вони, ці українські добровільці-активісти, матимуть спутані руки.

ПІВФІНАЛЬНІ ЗМАГАННЯ

У „Спортових Вістях" („Свобода" ч. 61, середа, 2-го квітня ц.р.), де мова йде про змагання УСВТ „Ч. Січ" з Дж. А. „Кікерс" у першому реченні має бути: „...перша дружина „Ч. Січі" відбула півфінальні змагання стейту, а імпрезовим референтом в новітній Управі є О. Напора." — Ред.

„MEMENTO MORI"

У дописі Яр Климовського п.з. „Згадуючи друга" („Свобода" ч. 53 з четверга, 20-го березня ц.р.) трапилися помилки: в третьому реченні згори має бути „memento mori". Знову ж в другій колонці допису, другий абзац згори має бути: „Почував себе на сцені певно... головним чином у музичних комедіях чи пак оперетах". — Ред.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СОФІЯ ГОЛОТА, член УНС Відд. 76-го в Джерзі Сіті, Н.Дж., померла 8-го вересня 1985 року на 76-му році життя. Нар. 8-го листопада 1908 року в Манчестері, Н.Г. Членом УНС стала 1955 року. Залишила у смутку мужа Дмитра, доньку Джін Рогало, синів Степана і Миколу, дев'ять внуків і чотири правнуки. Похорон відбувся 12-го вересня 1985 року на цвинтарі Ростленд Меморіял Парк у Гановері, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

ПЕТРО МАТВІЙКО, член УНС Відд. 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й., помер 23-го жовтня 1985 року на 48-му році життя. Нар. 1937 року в Баффало, Н.Й. Членом УНС став 1943 року. Залишив у смутку дружину Донну, три пасерби — Френк, Джан і Доналд Пікарди; три пасербиці — Рені Шін, Джін Курдас і Петті Шмідт, матір Анну Матвійко і брата Рея. Похорон відбувся 26-го жовтня 1985 року на цвинтарі Грінлон Меморі Ґарденс в Норт Кінгсвіллі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Гаравус, секр.

ІВАН ГЛАТ, член УНС Відд. 305-го в Магоной Сіті, Па., помер 19-го листопада 1985 року на 70-му році життя. Нар. 29-го березня 1915 року в Магоні Сіті. Членом УНС став 1974 року. Залишив у смутку сестрінку Вірджінію Микиту. Похорон відбувся 22-го листопада 1985 року на цвинтарі св. Марії в Магоні Сіті, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Маргарита Гентош, секр.

МАТИЛЬДА ШАРЕК, член УНС Відд. 304-го в Баффало, Н.Й., померла 7-го жовтня 1985 року на 78-му році життя. Нар. 1907 року в Австрії. Залишила у смутку дочку Ширлі Белл. Похорон відбувся 11-го жовтня 1985 р. на цвинтарі Ґейт оф Гевен в Левітстоні, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Гнатик, секр.

ІВАН ВОЛЯК, член УНС Відд. 217-го ім. св. Йосафата в Рочестері, Н.Й., помер 12-го листопада 1985 року на 73-му році життя. Нар. 1912 року в Ню Йорку. Членом УНС став 1930 року. Заишив у смутку двох братів Чарлса і Петра. Похорон відбувся 15-го листопада 1985 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Приймак, секр.

ЕДМУНД РИЧЕК, член УНС Відд. 484-го ім. Т. Шевченка в Ютиці, Н.Й., помер 17-го листопада 1985 року на 63-му році життя. Нар 1922 року в Ютиці, Н.Й. Членом УНС 1968 року. Залишив у смутку дружину Барбару, двох синів Івана і Едмунда та дочку Шерил. Похорон відбувся 20-го листопада 1985 року на цвинтарі Св. Тройці у Вайтставні, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Запаранюк, секр.

ДІОНІЗІЙ СМОТРИЧ, член УНС Відд. 25-го Т-ва „Свобода" в Джерзі Сіті", Н.Дж., помер 15-го листопада 1985 року на 64-му році життя. Нар. 1921 року в Медичі, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Олену, синів Зенона з дружиною й Ореста та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 18-го листопада 1985 року на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

МЕРІ Т. САБАТІНІ, член УНС Відд. 37-го Т-ва „Любов" в Елизабеті, Н.Дж., померла 23-го жовтня 1985 року на 69-му році життя. Народилася 1916 року, а членом УНС стала 1968 року. Залишила у смутку мужа Френка. Похорон відбувся 25-го жовтня 1985 року на цвинтарі Евергрін, у Гиллсайді Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

О. Осередчук, секр.

ОЛЬГА ГОДОВАНСЬКА, член УНС Відд. 108-го ім. Св. Духа в Лейкворі, Огайо, померла 16-го листопада 1985 року на 69-му році життя. Нар. 1916 року в Ню Йорку. Членом УНС стала 1935 року. Залишила у смутку мужа Івана і доньку Карол Шкерез. Похорон відбувся 19-го листопада 1985 року на цвинтарі Св. Духа в Клівленді, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Н. Коваль, секр.

МАРІЯ ЧОРНІЙ, член УНС Відд. 292-го ім. св. Івана Хрестителя в Дітройті, Миш., померла 19-го листопада 1985 року на 104-му році життя. Народилася 1881 року. Залишила у смутку синів: Андрія, Миколу, Івана і Пилипа, доньку Ольгу, вісім внуків і вісім правнуків. Похорон відбувся 22-го листопада 1985 року на цвинатарі св. Гробу в Савтфілді, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!

С. Федик, секр.